

Sygn. akt II C 135/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział II Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Orłonek

Protokolant : Magdalena Gruszkiewicz - Gracz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 maja 2018 r. w S.

sprawy z powództwa **Banku (...) Spółki Akcyjnej w W.**

przeciwko **J. K.**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę **4 800 zł** (cztery tysiące osiemset) tytułem kosztów postępowania

Sygn. akt II C 135/18

UZASADNIENIE

Powódka Bank (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła pozew przeciwko J. K. domagając się zapłaty kwoty 18 287,15 zł z odsetkami umownymi i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że zobowiązanie wynika z zawartej między stronami umowy kredytu z dnia 27 lutego 2015 r. Pozwany nie wywiązał się z postanowień zawartej umowy dlatego też powódka wypowiedziała ją co skutkowało postawieniem w stan wymagalności całej kwoty zadłużenia. Powódka wskazała, że roszczenie stało się wymagalne w dniu 19 maja 2016 r.

W sprzeciwie od wydanego w niniejszej sprawie nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pozwany zarzucił, że raty kredytu miały być ściągane automatycznie z jego konta.

Na rozprawie pozwany podniósł zarzut nieskuteczności wypowiedzenia mu umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 lutego 2015 r. strony zawarły umowę kredytu na kwotę 18 367,35 zł z przeznaczeniem na cele konsumpcyjne. Kredyt oprocentowany został stałą stopą procentową wynoszącą 11%. Termin spłaty kredytu ustalony został na dzień 27 lutego 2023 r. Kredyt miał być spłacany w równych ratach miesięcznych. Zgodnie z § 20.1 pkt 3 lit. a) umowy w przypadku stwierdzenia, że warunki udzielenia kredytu nie zostały dotrzymane w przypadku gdy kredytobiorca nie zapłaci w terminie określonym w umowie rat za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wezwaniu

kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich część w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy, Bank może wypowiedzieć umowę.

Dowód:

- umowa kredytu – k. 29-32

- symulacja spłat – k. 34-3

W dniu 29 marca 2016 r. powódka sporządziła wypowiedzenie umowy kredytu. Pismo zostało doręczone pozwanemu 4 kwietnia 2016 r. i odebrane przez matkę A. K..

Dowód:

- wypowiedzenie – k. 61-63

W dniu 31 lipca 2016 r. powódka sporządziła wyciąg z ksiąg bankowych w którym wskazała, że pozwany jest zobowiązany do zapłaty na rzecz powódki tytułem umowy kredytu z dnia 27 lutego 2015 r. kwoty 18 287,15 zł na którą to kwotę składa się kwota kapitału – 17192,56 zł, kwota 735,55 zł tytułem odsetek umownych oraz kwota 359,04 zł tytułem odsetek karnych.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg bankowych – k. 69

- historia rachunku – k. 54-68

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne w całości.

Podstawę prawną dochodzonego roszczenia stanowił przepis art. 69 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, który stanowi, że przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Zgodnie z art. 321 k.p.c. Sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem ani zasadzać ponad żądanie.

Twierdzenia pozwu opierały się na faktach związanych z wypowiedzeniem umowy kredytu i postawieniem go w stan natychmiastowej wymagalności. Kredyt miał być spłacony do 27 lutego 2023 r. a zatem na dzień wyrokowania termin spłaty nie upłynął. Twierdzenia pozwu nie opierały się przy tym na faktach związanych z uchybieniem płatności poszczególnych rat kredytu wymagalnych do dnia wyrokowania.

Zgodnie z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. ciężar dowodu spoczywał na powódce. Przy tak zakreślonej podstawie faktycznej pozwu obowiązkiem powódki było wykazanie, iż doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu. Zgodnie zaś z § 20.1 umowy Bank mógł wypowiedzieć umowę kredytu m.in. w sytuacji gdy kredytobiorca nie zapłaci w terminie określonym w umowie rat, o których mowa w § 14 za co najmniej dwa okresy płatności po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. Wypowiedzenie winno być złożone w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Zgodnie zaś z § 21.1 pkt 1 i 3 umowy wszelką korespondencję do klienta Bank winien przysyłać na wskazany przez niego adres a tylko dwukrotne awizowanie stwarzało domniemanie skuteczności doręczenia.

Pozwany na rozprawie wyraźnie i jednoznacznie zaprzeczył skuteczności wypowiedzenia.

Z przedłożonego przez powódkę materiału dowodowego nie wynika przede wszystkim wypowiedzenie poprzedzone zostało wezwaniem do zapłaty oraz jakiego rodzaju zaległości stały się przyczyną wypowiedzenia. Po drugie, Bank nie wykazał aby skutecznie doręczył pozwanemu owo wezwanie. Dziwi, że przy tak dużej wartości przedmiotu sporu, powodowy Bank zaniechał tak elementarnych obowiązków dowodowych. Wobec zaś niewykazania skuteczności wypowiedzenia, przyjąć należało, że nie wykazana została podstawa faktyczna pozwu. Powyższe skutkowało oddaleniem powództwa w całości. Podkreślenia przy tym należy, iż Sąd, pomimo nieobecności pełnomocnika powoda na rozprawie, umożliwi ustosunkowanie się do zarzutów strony przeciwnej. Rozprawa została odroczone a zaś pełnomocnika powódki zobowiązano do ustosunkowania się do zarzutu nieskuteczności wypowiedzenia umowy pod rygorem przyjęcia, iż zarzuty w tym zakresie nie są kwestionowane. Zobowiązanie zostało zignorowane przez pełnomocnika powódki.

Wobec powyższego powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 k.p.c. Na poniesione przez pozwanego koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika obliczone na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.) – w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa.